

2

CULTURA

AVUI+ 25 DE MARÇ DEL 2010

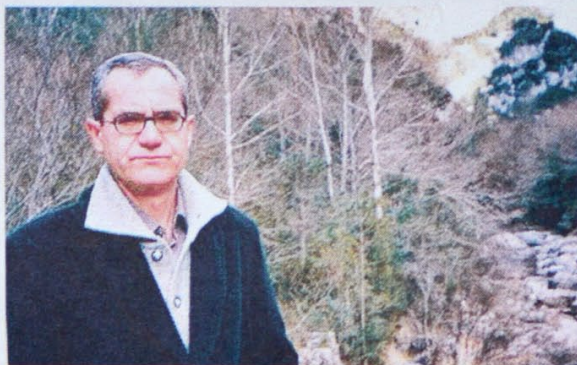
EDITORIAL

Una manera de viure

DAVID CASTILLO, Coordinador

En un debat organitzat per la revista *O80* i l'Associació Col·legial d'Escriptors a l'Ateneu Barcelonès, el poeta i editor Sergio Gaspar (a la foto) –de qui aprofito per recomanar el seu últim llibre, *Estancia*– es lamentava de la manca de sensibilitat dels editors de poesia espanyols que prefereixen publicar traduccions de poetes estrangers a autors que escriuen en castellà. La situació està als antípodes de l'edició de poesia en català, que pràcticament no té autors estrangers traduïts. No cal parlar d'ara, quan la crisi ha aturat en sec la publicació de poesia a les principals editorials, sinó també del temps de bonança econòmica. Mentre les nostres editorials presenten infinitat de traduccions de narrativa, sovint prescindibles, la poesia ha quedat marginada. Les causes suposo que van lligades al bon gust, l'economia *fast food* i la progressiva desaparició dels directors literaris, que no estaven tan pendents del balanç de

AVUI

beneficis econòmics com dels culturals. Hi ha dues maneres de veure la vida: una de poètica i una de prosaica. En literatura només caldria veure la primera, però fins i tot els escriptors actuals semblen més preocupats pel futbol o la televisió que per Milton, Rimbaud o March. A propòsit de Jordi-Pere Cerdà, fa anys el mestre Joan Fuster escrivia: "La realitat que es transparenta en els seus poemes no és la realitat de la gent, sinó la d'unes coses impertèrrites, uns arbres, unes muntanyes, una llum, esdevingudes estampa". No sé si ens convindria donar oportunitat a tenir més estampes d'arbres i de coses impertèrrites de fora sense oblidar que la nostra literatura ha estat històricament de poetes, i potser per aquest motiu ha estat gran. De fet, són els grans escriptors, de qualsevol gènere, els que mantenen una relació més estreta amb la poesia, que és també una manera de viure i entendre el món. ✨